APRÍL 1979

JAFNRÉTTISNEFND
NESKAUPSTAÐAR

3. bréf
UM MENNTUN

Allir eru sagðir hafa jafna möguleika til náms hér á landi. Skólaganga er greidd úr sameiginlegum sjóðum.

En hvar eru skólarnir og hverjir eru hvattir til að fara í skóla?

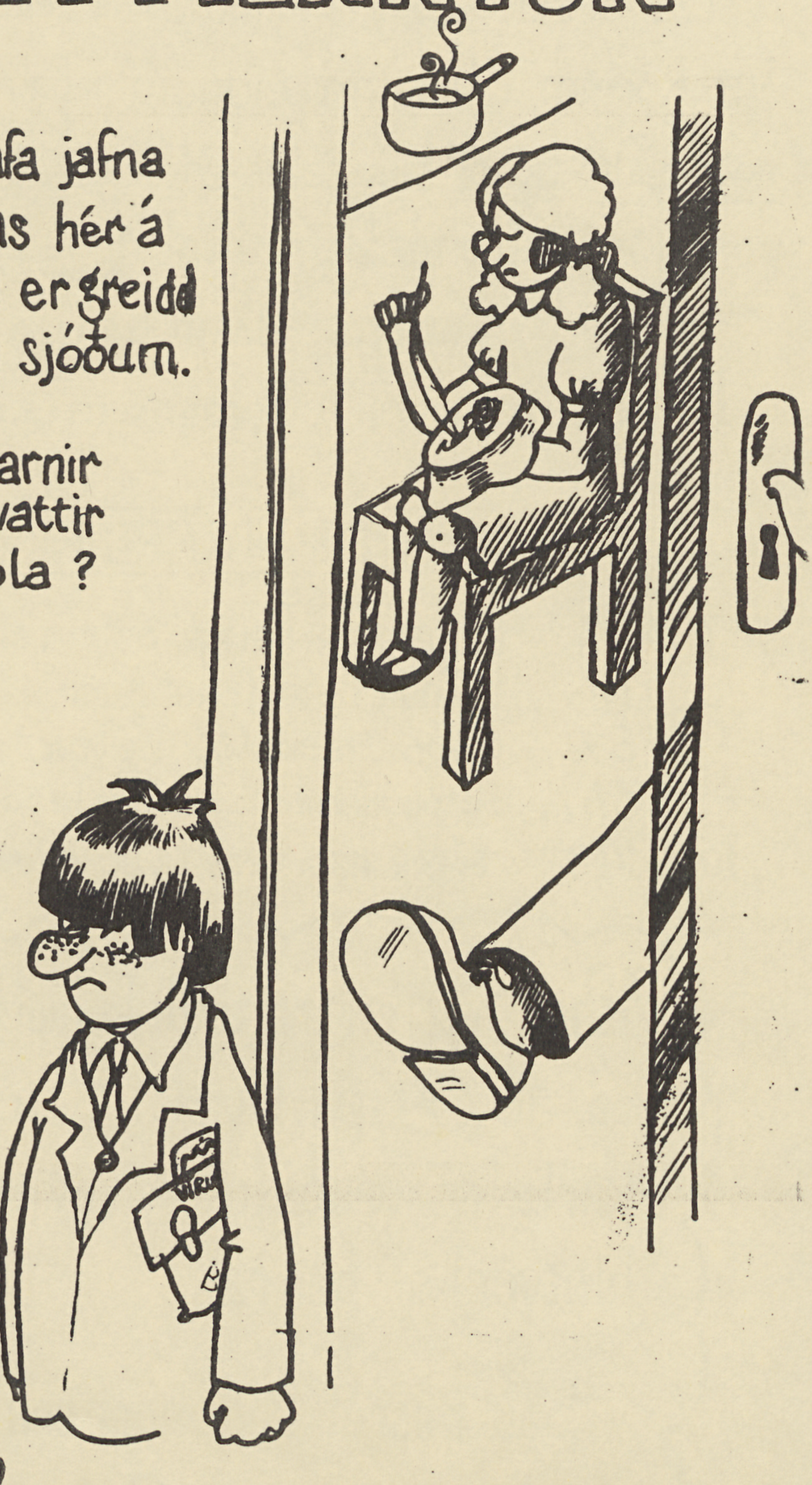

Nemendur á framhalds-skólastigi 1976–77 skiptust í 4.536 pilta og 3.890 stúlkur (þar af áttu 189 piltar og 116 stúlkur lögheimili á Austurlandi.)

HVATNINGIN

Athyglisvert er hvað karlar í Neskaupstað sýna námi dætra sinna og sona mikið áhugaleysi og skera sig þar frá körlum í hinum bæjunum. Þriðjungur svarar hreinlega ekki hvort þeir telji æskilegt að dætur þeirra eða synir færu í framhaldsnám og 10% er sama eða neikvæður.

Konurnar taka mun skýrari afstöðu.

Um 80% þeirra telja nám sona og dætra æskilegt.

EN TIL HVERS ER NÁM?

37–42%	Kvennanna nefndu betri tekju- og afkomumöguleika.
17%	nefndu betri framtíðarmöguleika í þjóðfélaginu.
5%	sögðu „mennt er máttur"
3½%	sögðu menntun vera þroskandi og auka manngildið
10 – 14%	sögðu nám vera til að fullnægja áhuga og getu.

Ath.: nær enginn taldi konur þurfa menntun til að „grípa til ef......" eða að menntun karla sé nauðsynleg vegna fyrirvinnuhlutverks þeirra.

Þau misréttisviðhorf eru sem sagt að hverfa

FULLORÐINSFRÆÐSLA

beinist annað hvort að undirbúningi undir ákveðin störf eða er hugsuð mönnum til þroska og skemmtunar.

Spurt var um þörf á starfsþjálfun fyrir húsmæður sem vilja fara út á vinnumarkaðinn.

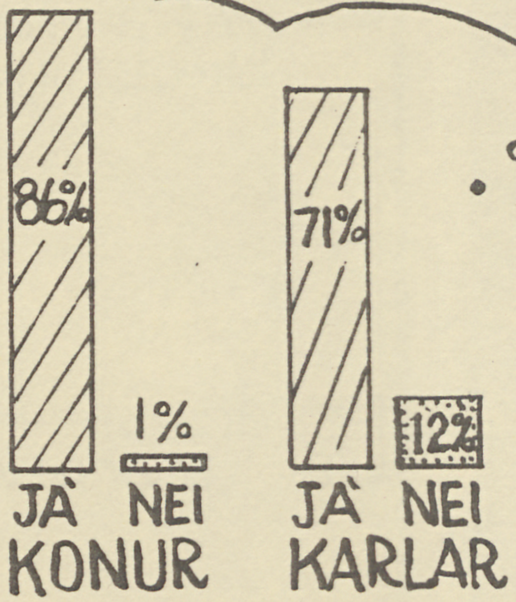

Athyglisvert er hvað þetta vandamál virðist stórt

Nefndar ástæður :

> veitir sjálfstraust og uppörfun
> betri starfsmöguleikar.
> starfshættir breytast ört konurnar hafa staðnað.

70 manns taka þátt í námsflokkum Neskaupstaðar á vorönn 1970. Þar af eru konur 96%.

Sýnir þetta ekki þörf og löngun kvenna til náms og þjálfunar ?

ER MENNT MÁTTUR?